

LÁ•ZEĀ†SKĀ% ZPRAVODAJSTVĀ• - 5.

ĀšterĀ½, 02 Ā•ervenec 2024

STĀ~EDA

S MARKYTKOU - S

Markytkou jsem se seznĀjmila bĀhem svĀĉho jarnĀ-ho pobytu v plzeĀskĀĉ nemocnici. Na naĀjem pokoji tenkrĀt zalehla skvĀlĀj parta, hodnĀ jsme se nasmĀjly. Ticho IĀĉĀ•Ā-, ale humor uzdravuje. ProtoĀ¾e Markytkou bydlĀ- nedaleko KarlovĀ½ch VarĀ, byl mĀj pobyt pĀ™mĀ-leĀ¾itostĀ- nebĀ½t v kontaktu pouze telefonicky, ale navĀjtĀ-vit se, coĀ¾ jsme takĀĉ provedly. JĀj si dopoledne odbyla dvĀ pitnĀĉ kĀřry a dvĀ vodnĀ-procedury, KnappĀ v chodnĀ-k a perliĀ•kovou IĀizeĀ a po obĀdĀ hurĀj k terminĀjlu (tak se jmenuje komplex autobusovĀĉho nĀjdraĀ¾Ā- a vlakovĀĉho DolnĀ-ho nĀjdraĀ¾Ā-).

S Markytkou jsme se vidĀli tedy zhruba po pĀl roce. Je starĀjĀ- neĀ¾ jĀj, mĀj uĀ¾ pravnouĀ•ata, ale dobĀ™e se s nĀ- povĀ-dĀj. PĀ™emĀ½Ājlela jsem, kam tuhle "skoro mĀ-stnĀ-" kamarĀjdu vezmu, kde jsem nebyla ani jĀj, ani ona a napadlo mne zavĀ-tat do VĀjnoĀ•nĀ-ho domu. Āly jsme pĀjky pĀ™es Tuhnice a doĀily jsme v druĀnĀĉm hovoru aĀ¾ k bĀ½valĀĉmu zĀjmeĀ•ku v DoubĀ-.

VĀdĀla jsem o nĀm spousta let, protoĀ¾e stojĀ- vedle silnice, po kterĀĉ jsem dojĀ-Ā¾dĀla navĀjtĀ•vovat svĀĉ rodiĀ•e.

Je tam celoroĀnĀ- vĀjnoĀ•nĀ- vĀ½stava, moĀ¾nĀj by mĀ na jaĀ™e nebo v IĀĉĀ, vĀbec nelĀjkala, ale v listopadu jsou VĀjnoce za dveĀ™mi a tak jsem se i jĀj tĀjĀjila.

Tenhle VĀjnoĀ•nĀ- dĀm slouĀ¾Ā- mj. i jako prostor pro vystavenĀ- obrovskĀĉ sbĀrky vĀjch moĀ¾nĀ½ch medvĀdĀ a medvĀ-dkĀ, celkem jich tam prĀ½ je 15 tisĀ-c, a docela tomu ĀĀ-slu vĀjĀ™Ā-m. NĀkteĀ™Ā- v Ā¾ivotnĀ- velikosti a vĀrnĀĉ podobĀ se skuteĀnĀ½m medvĀdem, vĀtĀjina ale jsou plyĀjovĀĉ hraĀ•ky a dekorace.

My jsme ale nejprve pohovĀly nohĀjmi a daly si kapuĀ•Ā-nko v mĀ-stnĀ- kavĀjrnĀ.

Pak teprve jsme proĀjly vĀjchny expozicemi. V prodejnĀ- ĀĀjsti jsem snadno odolala nĀjkupu, na mĀj minipidi vĀjnoĀ•nĀ- stromek mĀĀ¾u dokupovat pouze nejmenĀjĀ-ozdobiĀ•ky a v tĀch nabĀ-dka naĀjtĀstĀ- nijak zvlĀjĀtnĀ- nebyla.

Ale prohlĀ-dka nejrĀznĀjĀch ozdob, andĀ-lkĀ, sobĀ, houpacĀch konĀ-kĀ, svĀĀ•ek nebo pĀ™Ā-mo pro inspiraci nazdobenĀ½ch stromkĀ ĀlovĀka, kterĀ½ vĀjnoce mĀj rĀjd, potĀjĀjila.

ĀĀTVRTEK SE Ā Ā•RKOU

RĀjno na mne Āekala jĀ¾ potĀ™etĀ- suchĀj aplikace COĀ²; pĀ™ipadĀjmi si v tom obrovskĀĉm asi 500 litrovĀĉm pytlu jako kukla. Pytel mĀjme "svĀj" na vĀjch Ājest opakovĀjnĀ- procedury, ĀlovĀk se do nĀj nasoukĀj po pĀjs, pak si to vyhrne aĀ¾ na zĀjda a padne ĀjikovnĀ na IĀĀ¾ko, aby se do pytle nakonec zavrtal jak do ĀjirokĀĉho spacĀjku.

SpacĀjk vĀjmi nikdo neutahuje pĀjskem u krku Āĉ nenĀ- zas aĀ¾ tak nutnĀĉ, aby plyn neutĀ-kal. LĀizeĀskĀj se naĀjtĀstĀ- obĀas zeptĀj, zda klient jeĀjtĀ dĀ½chĀj a pak

pytel nafoukne kyslík - kem uhličitým, která 1/2 prázdná 1/2 blahodárná - pátá - na pokůvek.
Já jsem pocit márně - lepivosti.

A márně - doufám, že z kukly vyleze motýl... nakonec zase jsem to já, stará ba (jo, bylo by po rozbalení - má - t fajn a lepší - vlasy a útěhlou postavu, ale vlastně jinak si na věk nestáží, bžt v dchodu je fajn, jen mus - te má - t ten správně věk, je to prostě - ně - co za ně - co ...

Ukončení - procedury proběhly tak, že mus - te na chvíli zadržet dech, když se pytel vypouští - ... CO² se dchat nedá.

Po relativně krátkém relaxu na pokoji následovala jediná neoblíbená -innost.

Skupinová - tlocvik.

Nejsem láně, denně - nachodím i 10 km, ale tlocvik jsem vlastně - neměla ráda nikdy. A tenhle má - vysloveně - útve, protože to nedávám.

Ano, cvičitelka - ká, abychom cvičily jak má - eme, ale má - to deprimuje, že moje b - svaly nespoučuj - , pokud tam tedy věbec - jak má - m.

V první - hodině - (ná - st - trvá - c - jen 20 minut) jsem jediná - spá - ch zaznamenala p - klidu má - , když jsem hned na první - pokus dokázala má - hodit na kruh u stropu (kam se má - e uklá - zej -) tak, aby hned nespádl zpátky na zem. Dneska se mi nepovedlo ani to, potěbovala jsem pokusy tmi.

Možná bude pozitivem, že se jednotlivé cviky naučím (ne provést, ale co se dá s má - em cvičit); takže těba zabavím má - mladěm nebo si na ně - m občas u nich začvím - m...

Do oběda jsem se vypravila nejkratší - cestou na Jelen - skok, bylo to sice do kopce, ale tak blá - zko, že jsem nakonec došla až na Dianu a vylezla i na rozhlednu.

Protože lanovka nemá v ceně - ku možnost j - zdy jen dolů, musela jsem se vrátit pá - ky, jinou trasou kolem myslivny.

Jistě, mohla jsem se nechat vyvážet nahoru a pak se - t dolů (v podstatě od toho tam ta lanovka je), ale má - nakonec nevdilo se obě - cesty projít - t...

Odpoledne má - řka (už jsem o ně - psala v minulém pokračování -) protáhla historickou - sti karlovarského hbitova v Drahovic - ch větně - hbitova - idovského a pak jsme společně - zavzpomínaly na d - tské hbitová v Rybář - ch, kam jsme si chod - valy hrát.

Dnes je tam - plně - jině vybaveně - , ne tak originálně - , ale bezpečně - j - .

Kostel nad hbitová - m stojí - ně - kolik staletě - , ale až te - mi stál za pozornost. Soupeř - zde snaha lidí - památku opravovat s vandalismem blbě - .

Nakonec symbol - tvrti - socha rybář - e.

Kouzelná socha. Posuňte sami - hned poblě - na tabuli je něvod, jak

kouzelnost sochy vyuÅ¾it:

ChceÅ¡-li splnit pÅ™Å¡nÅ¡, dotkni se svitku papÅ™u, kterÅ½ je v hrdle lahve.

ChceÅ¡-li mÅ¡t Å¡tÅ¡, pohlaÅ¡ ocas ryby.

ChceÅ¡-li mÅ¡t penÅ¡e, dotkni se knoflÅ¡ku na kapse kabÅ¡tu.

PokraÅ¡ovaly jsme z RybÅ¡Å™ pÅ™Å¡ky k TrÅ™nici, kde jsem se se Å¡rkou rozlouÅ¡ila, jÅ¡ doÅ¡la na hotel pro pohÅ¡rek, z hotelu k prameni, po vypitÅ¡urÅ¡enÅ¡ dÅ¡vky rychle na veÅ¡eÅ™i a po nÅ¡ odpoÅ¡inek.

ZÅ¡tra zÅ™ejmÅ¡ nebudu nikde moc courat, oslavÅ™ stÅ¡tnÅ¡ svÅ¡tek odpoÅ¡inkem (aÅ¾ na rozepsanÅ¡ tÅ™i procedury). Dnes jsem totiÅ¾ stoprocentnÅ¡ uÅ¡la letoÅ¡nÅ¡ rekord...

Milena NovÅ¡kovÅ¡,

cestovatelka po
vlastech Å¡eskÅ½ch,

nynÅ¡ se lÅ¡znÅ¡cÅ¡